

har krav på at beholde sit farvefjernsyn plus fryseren. Det vil sige, at store dele af a-, b-, og c-punkterne er vi meget enige i.

Men så forstår jeg ikke, og det følger også lidt op på Det Konservative Folkepartis og Venstres ordføreres indlæg til slut, hvorfor Enhedslisten ikke har taget skridtet videre, for sagen er jo den, at det er fuldstændig umuligt at få en gældssanering, hvis man ingen penge har. Har man en høj indtægt, og har man en stor gæld, kan man få gældssanering. Har man en lav indtægt og en i ens egen bevidsthed meget høj gæld – og det kan være på et sted mellem 10.000 kr. og 25-30.000 kr. – er det fuldstændig teknisk umuligt at få en gældssanering. Det er de regler, vi også skal have taget fat på, og det synes jeg at vi skal prøve at få dyrket under udvalgsarbejdet.

Aage Brusgaard (FP):

Da vores ordfører på området desværre er blevet sendt til et andet møde, har jeg lovet at læse ordførertalen op. Det er selvfølgelig lidt kedeligt bare at skulle læse op, hvad en anden har skrevet.

Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at det skal være nemmere for mindre erhvervsdrivende at inddrive tilgodehavender. Det nuværende system, hvor virksomheden først skal via byretten for så at gå videre til fogedretten og med en stribe af forkyndelser over for den, der skylder pengene, er ikke særlig hensigtsmæssigt. Det er heller ikke hensigtsmæssigt, at virksomheden dermed bliver pålagt en række udgifter i forbindelse med inddrivelse af gælden.

Som systemet er opbygget i dag, opgiver mange erhvervsdrivende, allerede før sagen er påbegyndt, fordi misforholdet mellem det skyldige beløb og udgifterne for at inddrive pengene er alt for stort, eller de erhvervsdrivende benytter sig af mere eller mindre hensigtsmæssige opkrævningsfirmaer. Det har vi også set eksempler på.

Systemet bør indrettes, så den erhvervsdrivende kan gå direkte i fogedretten med sine krav, og det skal være muligt for den erhvervsdrivende at møde uden en advokat og selv føre sin sag, idet netop advokathonorarerne ofte er så høje, at det afholder de små erhvervsdrivende fra at føre en sag.

Hvis pengene fortsat ikke bliver betalt og det ikke er muligt at udpante noget af værdi, kan det i enkelte tilfælde være hensigtsmæssigt at foretage løntilbageholdelse for private krav. Det kan Fremskridtspartiet i visse henseender støtte.

Fremskridtspartiet mener dog, at der skal skelnes skarpt mellem de private krav. Hvis det f.eks. er en håndværksmester, der udfører et arbejde med renovering af et hus eller lignende, mener vi, at det er helt klart, at håndværksmesteren har krav på sit tilgodehavende. Hvis det derimod er en stor detailhandelskæde, der udsender en brochure, hvor de skriver: Kom ind og køb vaskemaskiner, fjernsyn, video osv. og betal rentefrit om et halvt år, mener vi faktisk, at det ikke skal være muligt at foretage løntilbageholdelse, for det er at lokke svage sjæle. Disse tilbud er for fristende, og det må være op til forretningen selv at vurdere kreditværdigheden.

Enhedslistens forslag skelner ikke mellem de private virksomheder, og derfor vil jeg sige, at hvis Fremskridtspartiet skal stemme for forslaget, kræver det, at der bliver en klar skelnen mellem de private krav. Desuden er vi i Fremskridtspartiet ikke indstillet på at støtte forslagets punkt 4, hvor der oprettes en række regler og forpligtelser for fogedretten til at optræde som barnepige for skyldneren. Det skal fogedretten ikke. Danmark er i forvejen i alt for høj grad kendetegnet ved sin barnepigementalitet.

Samlet kan Fremskridtspartiet støtte tankerne og ideerne fra Erhvervs sammenslutningen for Dansk Inkassobranche forening, og hvis Enhedslistens forslag indrettes efter disse tanker og de tilkendegivelser, jeg her er kommet med, kan Fremskridtspartiet støtte beslutningsforslaget ved tredjebehandling.

Sonja Albrink (CD):

Retsmaskineriet er desværre ofte meget tungt og langsomt. Det giver problemer i straffesager, og for at slippe for de lange ventetider vælger mange parter i større civile sager at gå uden om domstolene og lade tvister afgøre i voldgiftsretter, altså en form for en privat domstol.

Men også i mindre sager giver det tunge retssystem problemer, og det er selvfølgelig baggrunden for dette beslutningsforslag. Det sker tit, at mindre tømmermestre eller VVS-firmaer opgiver at inkassere ubetalte regninger. Retssystemet er for tungt og for dyrt, og så er resultatet af besværlighederne filmed måske tvivlsomt, fordi skyldneren ikke kan betale, når det kommer til stykket.

Derfor er jeg også enig i, at der bør gøres noget for at lette adgangen til at inddrive mindre krav, men jeg mener ikke, at vi allerede nu skal lægge os fast på, hvordan reglerne skal ændres for at opnå målet. Justitsministeriet har